

РЕШЕНИЕ

№ 1552

гр. София, 09.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11117** по описа за **2022** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. М. К., срещу съдебно решение № 4302 от 14.11.2022 г. на Софийския районен съд, НО, 97-ти състав по НАХД № 10100 / 2021г., с което е потвърдено наказателно постановление № 574104-F578188/23.04.2021г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. при Централно управление на Национална агенция за приходите (по-долу ЦУ на НАП), с което на касатора на основание чл.278б, ал. 1 ДОПК е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 13, ал. 2, т. 5 от ДОПК.

В касационната жалба се твърди, че съдебното решение е незаконосъобразно поради нарушения на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че не е доказано от събраните по делото доказателства извършването на твърдяното административно нарушение. В НП не било отразено мястото на нарушението, липсвало точно описание на вмененото нарушение, не било установено по какъв начин е нарушена целостта на техническото средство. Твърди приложимост на чл. 28 от ЗАНН. Иска се

отмяна на съдебното решение, както и на наказателното постановление.

Ответникът - началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, IV-ти касационен състав, намира, че жалбата като подадена в срока по чл. 211 от АПК, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на касационен контрол, се явява процесуално допустима.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля - актосъставител З. Н., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление и в съдебното производство, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Въз основа на тях, е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установил е, че безспорно е осъществен състава на нарушението по чл. 13 ал.2 т. 5 ДОПК, като глобата е в законоустановения размер. Приел е, че не са налице основания за приложение нормата на чл. 28 от ЗАНН.

Пред настоящата съдебна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съобразно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установената от въззивния съд фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства. Съдът обаче, не споделя направените от СРС правни изводи.

Според чл. 13 ал.2 т.5 от ДОПК при извършване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск водачът на транспортното средство е длъжен: да запази целостта и да не поврежда техническите средства за контрол, поставени от органа по приходите. Принципно неизпълнението на задължението по чл. 13, ал. 2, т. 5 от ДОПК от страната на водачите на транспортни средства води до състав на административно нарушение по чл. 278б, ал. 1 ДОПК. Действително АУАН и НП, не отговарят на изискванията на чл. 42, т. 3 и 4, респ. на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Този извод следва от факта, че в АУАН и НП не е посочено място на нарушението /къде е извършено/. Липсва и пълно описание на нарушението, доколкото е видно, че както в АУАН, така и в НП не са посочени действията или бездействията на касатора довели до незапазване целостта на техническото средство за контрол с № 0635837. Не е конкретизирано в какво се изразява нарушената цялост на техническото средство за контрол, дори не е конкретизирано какво точно е това техническо средство. Не е ясна волята на наказващият орган защо същият приема, че нарушението е извършено от касатора. Липсата на посочените данни в АУАН и НП също и ограничава правото на защита на наказаното лице, доколкото защитата се

осъществява срещу факти, а не срещу правна квалификация. Описанието на нарушението на практика, дадено от наказващия орган, представлява само цитиране на състава на конкретното административно нарушение. Съдът също не може да провери волята на наказващият орган за съответствието и със закона. Горепосочените пороци на НП поставят и съда в обективна невъзможност да се произнесе по съществуването на правния спор.

Действително при разпита на св. Н. са установени факти и обстоятелства при които е извършено твърдяното нарушение. Недопустимо е обаче, факти, касаещи съставомерни признаци на нарушението да се установяват и сочат едва в съдебната фаза на производството.

В обобщение, в АУАН и в НП са налице множество пропуски, които не могат да бъдат санирани едва в съдебната фаза. Това са - бланкетно посочване на нормата на чл. 13, ал. 2, т. 5 от ДОПК без да е изяснено дали състава на нарушението е изпълнен, в т.ч. и по какъв начин е осъществена нарушената цялост на техническото средство за контрол. Липсват данни относно това какво представлява описаното ТСК, в какво се изразява незапазената му цялост, като не става ясно въз основа на какви обстоятелства е възприето, че именно касаторът е извършител на нарушението. Въпреки разпита на актосъставителя, от който са изяснени някои обстоятелствата, при които е извършено твърдяното нарушение, е недопустимо тези факти да бъдат установявани за първи път едва в съдебна фаза. Наказващият орган в АУАН и НП единствено е възпроизвел посочения текст от закона без да изложи конкретни фактически данни за самото нарушение. По този начин е ограничено правото на защита на наказаното лице, тъй като последната се осъществява срещу факти, а не срещу правна квалификация. Като е приел противното, въззивният съд е постановил неправилно решение, което следва да се отмени и вместо него постанови друго с което да се отмени НП.

Относно разноските: Страните не претендират разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение № 4302 от 14.11.2022 г. на Софийския районен съд, НО, 97-ти състав по НАХД № 10100 / 2021г. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 574104-F578188/23.04.2021г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. при Централно управление на Национална агенция за приходите.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

